

Р. Б. Воробей

Лучицький Борис Болеславович

ЛУЧИЦЬКИЙ Борис Болеславович (25. 01(07. 02). 1906, станиця Усть-Медведицька, нині м. Серафимович Волгогр. обл., РФ – 06. 03. 1966, Чернігів) – актор, режисер. Син [Б. Оршанова-Лучицького](#), брат [Анжеліни](#), племінник [Катерини Лучицьких](#) та [В. Лучицького-Данченка](#). Народний артист УРСР (1954). Учасник 2-ї світової війни. Закін. Всеукр. курси з підготовки реж. робітн.-колгосп. театрів (Харків, 1933), Ленінгр. артилер.-тех. училище зеніт. артилерії (нині С.-Петербург). Від 1912 грав у трупах батька, *О. Суходольського*, від 1917 – у різних театрах України. Від 1922 виступав у робітн. і селян. театрах, зокрема 1922–24 – актор театру Черніг. губ. упр. нар. освіти; 1924–28 – театр. труп під керівництвом Б. Оршанова-Лучицького; 1928–30 – колективу укр. драми та оперети «Гудок». 1931–33 – керував кількома робітн. укр. драм. гуртками. Від 1933 – один із засн., дир.-худож. кер. Ніжин. укр. муз.-драм. театру ім. М. Коцюбинського: 1946–60 – худож. кер., гол. реж.; 1960–66 – актор і реж. Черніг. укр. муз.-драм. театру ім. Т. Шевченка. Знявся у ролі Михайлика у фільмі «Щорс» (1939, реж. О. Довженко). Виконував героїко-характерні ролі, вдало втілював комічні образи. Режисер. роботи відзначалися реалізмом, ясністю у вираженні задуму твору.

Основні ролі

Сірко, Черевик («За двома зайцями», «Сорочинський ярмарок» М. Старицького), Іван («Дай серцю волю, заведе в неволю» М. Кропивницького), Мантонеллі («Овід» за Е.-Л. Войнич), Міллер («Підступність і кохання» Ф. Шіллера).

Основні вистави

«Украдене щастя» І. Франка (також роль Миколи), «Наталка Полтавка» І. Котляревського (роль Виборного), «Безталанна» І. Карпенка-Карого, «Лимерівна» Панаса Мирного (роль Кнура), «Шельменко-денщик» Г. Квітки-Основ'яненка (роль Шпака), «Майська ніч» М. Старицького за М. Гоголем (роль Макогоненка), «Борис Годунов» О. Пушкіна, «Гроза» О. Островського (роль Тихона), «Любов Ярова» К. Треньова (роль Кошкіна), «Розлом» Б. Лавреньова (роль Годуна; усі – 1934–37), «Під каштанами Праги» К. Симонова (1947, роль Проказки), «Калиновий гай» О. Корнійчука (роль Романюка), «Останні» М. Горького (роль Коломійцева; обидві – 1950), «Влада темряви» Л. Толстого (1954), «Бронепоїзд 14-69» В. Іванова (роль Вершиніна), «Княжна Вікторія» Я. Мамонтова (роль Букалова; обидві – 1957), «Блудий син» Е. Раннета (1958, роль Туйска).

Державний архів

Черніг. обл. Ф. Р-1422, оп. 2, спр. 44, 45; оп. 3, спр. 1, арк. 1–33; спр. 2, арк. 10–14; спр. 3, арк. 1, 2; спр. 4, арк. 12; спр. 5, акр. 2–7; спр. 16, акр. 7; спр. 18, арк. 1–5, 8–14; спр. 20, арк. 1–3.

Рекомендована література

1. Самойленко Г. Нариси історії культури Ніжина. Ніжин, 1995.

Бібліографічний опис:

Луцицький Борис Болеславович / Р. Б. Воробей // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-59505>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).